

Copleșită...

Alina Drăgan

Copleșită,
Îmi las gândul
Să adoarmă
În pridvorul vieții
Ca o stea căzătoare,
De sine umbrită,
Ca o pauză între lumile
Ce pier,
Sau între pauzele vieții mele...

Copleșit
Ceasul bate prea tare
Timpul unei lumi
Imobile.
E toamnă, sau vară, sau
Nu știu, vreun neant timp
Rătăcit care în sine
S-a oprit, obosit,
Pe drum, să-și
Tragă răsuflarea
Înecată în scrum...

Copleșită,
Te chem în poemul meu
Ca să rămânem
Acolo,
Îmbrățișați pentru totdeauna,
Depart de lacrimi
Sau furtună,
Să stăm în visul nostru mic,
Unde avem de toate
Chiar de nu e nimic,
Nici măcar timp...

E prea mult dor
În mine
...
Și îmi ajunge doar
Dacă-l împart cu tine.
Copleșită,
Îmi las gândul să
Adoarmă în al tău,
Ca o stea nemuritoare

POEZII ONLINE

Care sfidează legile vieții...